

Освітньо-професійні програми, лобіювання та виживання...

Сьогодні більшість вишів країни намагаються сформувати свої професійні програми підготовки студентів економічного напрямку відповідно до встановлених канонів провідних вишів м. Києва, за відсутності будь-яких стандартів або пропозицій Міністерства освіти і науки (МОН). Проте такий процес розробки програм, щодо підготовки майбутніх фахівців, котрі будуть мати можливість отримати кваліфікацію зі словом «економіст», можна вважати творчим, вдумливим тільки для столичних вишів. Щодо усіх інших, то тут мова вже має йти про лобіювання певних інтересів відносно того, щоб залишити певні дисципліни у навчальних планах, які притягуються майже «за вуха» під ті освітні програми, на які слід орієнтуватись сьогодні. Навіть, проведені реформи у 2016 році у напрямках підготовки студентів-економістів, не змінили існуючі підходи і погляди керівництва, особливо технічних вишів, що мають економічні факультети і спеціальності, ні тих, хто ставить свої погоджуючі підписи після гарантів програм. І тут, як не згадати усім відоме анекдотичне висловлення, що «нам без білил не можна!» Тобто можете писати, що завгодно, але якщо не включено у перелік професійних дисциплін «обов'язкову низку», що узгоджена на рівні керівництва вишу, виходячи із статуту наближення керівників тих чи інших кафедр до тих, хто приймає кінцеве рішення, то і не маєте право нічого іншого вставити, навіть 1/4 до загально прийнятих професійних дисциплін... Тобто програми і плани – це два документи, що забезпечують виживання одним кафедрам, і зовсім інші компетенції фахівцям, які за такими планами не відповідають визначеним МОН напрямкам.

Треба розуміти, що реформи, по-перше, слід розпочинати не з підгону старого, не логічного, не професійного підходу до формування планів, а з нового, іншого погляду на те, що кожен виш, особливо не столичний, може вижити не за рахунок наявності та пристосування вже напрацьованого, призвичаєного, не змінного (бо завжди так було!). А за рахунок того, що повинно бути нове ставлення, нові підходи до підготовки фахівців-професіоналів. Задля цього, по-друге, мають проводитись експерименти, бути створені можливості для існування своїх унікальних програм, планів, які піднімуть імідж не тільки навчальних закладів, але покажуть й різні професійні погляди щодо підготовки фахівців з ґрунтовними та широкими компетенціями.

Ми запрошуємо наших авторів та читачів долучитися до дискусій з різних питань та наболілих проблем з цього приводу. Бо саме від нас залежить те, яких майбутніх професіоналів-фахівців ми готуємо і випускаємо у самостійне життя.